

Školitelský posudek na disertační práci **Mgr. Michaely Syrové: Antipredační chování ptáků**

Školitelské posudky jsou dosti specifickým žánrem a pro disertační práce platí toto konstatování dvojnásob. Pokud snad nevypukne mezi školitelem a školencem boj (i to se stává), velí dobré mravy školiteli sepsat na školence laudatio jako poděkování, zajisté začasné nedostatečné, za odvedenou práci. Pokusím se o to i já a doufám, že se mi zadaří, neb v případě Míši Syrové byla odvedená práce nepochybně větší než malá.

Míša Syrová se v našem tvůrčím týmu objevila okolo roku 2009. V té době byl jiný jeho, v současnosti určitě nejváženější člen, ctihodný kolega Petr Veselý nadějným doktorandem a dnešní prváci právě odložili slabikář. Je obdivuhodné, že uplynulá léta na Míše nenechala žádné stopy jak ve zjevu, tak ve vitalitě a přeji jí, aby jí to vydrželo co nejdéle. Jistě ji moje přání potěší.

V bakalářské i magisterské práci se Míša Syrová věnovala antipredačnímu chování řuhýků obecných, což je činnost trnitá, přinášející krev, pot i slzy. O jejích schopnostech dostatečně svědčí, že plody obou prací byly publikovány ve slušných časopisech, u magisterské bych se nicméně krátce zastavil. Považuji ji za jeden z nejzajímavějších výdobytků našeho týmu a Míša se na něm podílela nejen pokusničením, hodnocením a sepisováním. Je i jediným autorem provedeného experimentu, já jsem si na takový „punk“ zjevně netroufl ani pomyslet. Mohu tedy potvrdit, že je Míša Syrová schopná výzkumy nejen provádět ale i navrhovat, což je dovednost nepochybně vzácnější a v současných disertacích ne vždy jednoznačně doložená.

Míša Syrová zahájila v našem týmu i doktorské studium, nicméně po krátké době dala přednost kolektivu jinému a masným hrncům, které jí byl schopen nabídnout. Nemohl jsem jí to vyčítat, neb nejen láska prochází žaludkem. Byl jsem proto dvojnásobně potěšen, že se Míša Syrová po vyjedení hrnců rozhodla k návratu a dokončení původního tématu disertace. Bylo to pro mě čestným signálem toho, že aktivity našeho týmu jsou, když už nic jiného, alespoň zajímavé. Svoji aktivitu po návratu rozšířila na další více (v případě rybáků dlouhoocasých) či méně (v případě krkavců) exotické druhy. Je jasné, že Doupovky jsou sice krásné, ale všeho moc škodí.

V závěrečném období studia Míši Syrové však z mého, poněkud sobeckého pohledu vystupují do popředí jiné schopnosti Míši Syrové – organizační. Bez nich by se nepochybně zhroutil pokračující výzkum řuhýků, ale ohroženy by byly i další aktivity našeho týmu, kupříkladu alpské a špicberské. Nemluvě o tom, že se Míša zapojila i do dění na katedrové a fakultní úrovni. V tom všem jí pomáhají a k tomu ji asi i ponoukají její zcela mimořádné sociální kompetence a mě nezbyváá doufat, že se na obzoru neobjeví neodolatelně atraktivní lákadla, která by Míšu Syrovou od spolupráce s námi odvedla.

Bývá mým zvykem doplnit laudatio školitelského posudku pro zvýšení věrohodnosti několika tahy temných barev. U Míši Syrové mi to kupodivu nečiní problém. Až do doby zcela nedávne jsem s ní při sepisování kvalifikačních prací a následných pejprů nenarazil na větší problém. Tyto opusy však byly sepisovány v angličtině, v níž je zjevně Míša plně kompetentní, nebo přinejmenším kompetentnější než já, což ovšem není tak obtížné. Úvod k disertaci se ale rozhodla pojednat česky a já byl, řekněme, překvapen. Inu nikdo není dokonalý.

Zbývá závěr. Domnívám se, že jsem učinil za dost své školitelské povinnosti a mohu již jen předblahopřát Míše Syrové k nepochybně úspěšné obhajobě a popřát, aby její další život probíhal co nejvíce podle jejích představ. Tenhle experiment se bohužel nedá replikovat.